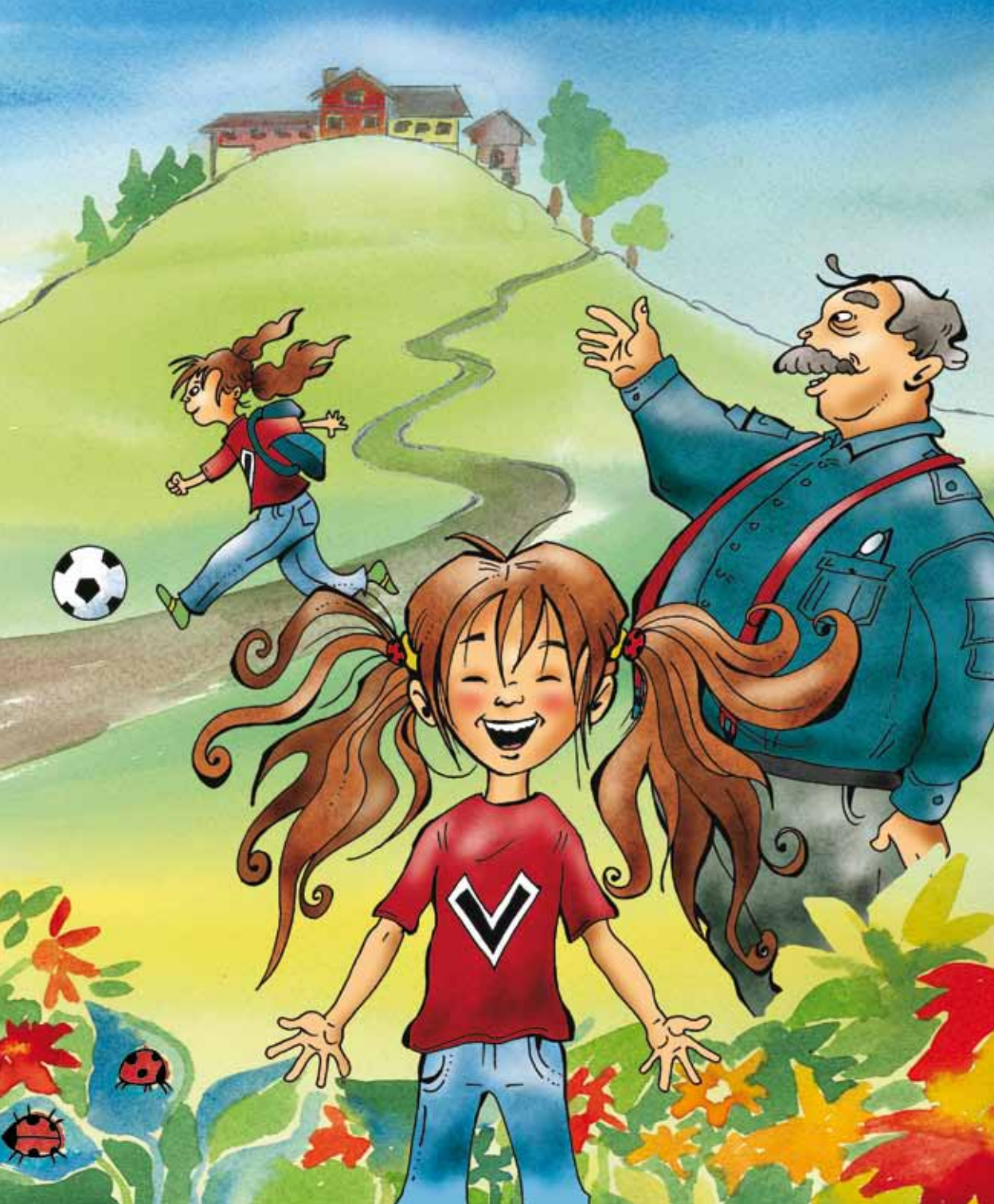

Midt i den blomstrende eng står Vilja.
I rottehalerne har hun hårspænder med mariehøner,
og håret flyver om hende som troldeuld.
Det er fuldstændigt som Ronja Røverdatters hår.
Vilja er også en slags “røverdatter,”
for hun leger med “smånisserne” inde i buskadset.

Når Vilja er glad, og tankerne flyver, så danser hun.
Hun slår vejrmøller ned ad bakken foran gården, hvor hun bor,
og glæden bobler i hende fra hårrødderne til yderste tåspids.
Vilja er en pige, der er glad og vred, taktsom og ked af det.

Hun bor på en gård, der ligger langt væk fra hendes
klassekammerater.
“Næsten ved verdens ende,” siger morfar.
Derfor har Vilja ingen at følges med til og fra skole.
Men det giver muskler at gå,
bakke op og bakke ned hver eneste dag.

Vilja kan li' at spille fodbold.
I skolen er hun drengenes favorit,
Vilja scorer og er en god målmand.
"Vilja! Vilja! Vilja!" råber børnene i frikvarteret.
"Kom så! Vilja!"

Når Vilja har spillet fodbold i gymnastiktimen, er hun glad.
Hun hopper og danser på vejen hjem;
bakke op og bakke ned.
Det er en god dag.

Vilja spiller også fodbold med morfar
hjemme på gårdspladsen.
Dengang morfar var ung, var han fodboldspiller på et rigtigt
hold.
Vilja synes, han er supergod!
Han har sat to mål op ovre på marken.
De bliver brugt næsten hver eneste dag.

Nogle dage keder man sig bare.
Så sidder Vilja i en kurvestol og kigger på morfar,
mens han skriver på sin computer og drikker kaffe.
Indimellem, når han tænker,
snor han overskægget om sin finger.
Ingen må forstyrre morfar, når han sidder sådan.
Vilja tager sit hyggetæppe og kildrer munden med snippen.

Hun tænker på eventyrspillet
som Vilja og klassen skal spille for deres forældre og søskende.
Det kildrer i maven.

Mormor og Vilja har spillet mange teaterstykker,
som de selv har digtet.
Undertiden har mormor læst et eventyr,
og bagefter har de lavet det om til skuespil,
som de selv har lavet replikker til.
Mor og morfar er publikum.
De klapper og råber BRAVO!

Vilja hygger sig i kurvestolen.
Den er god at tænke i.

Pludselig farer morfar op. “Nu har jeg det!” råber han.
“Nu fandt jeg ud af det! Hør bare her, Vilja!”
Så læser morfar og tager Vilja med ind i sit eventyr.

Morfar er forfatter. Han skriver for voksne og børn.
Hver aften, når Vilja er kommet i seng, læser han højt for hende.
Vilja elsker det.
Hun blinker med øjnene og krummer sine tæer
og takker Gud for verdens bedste morfar.

Viljas far er død.
Mor gør rent på sygehuset og på plejehjemmet, hvor mormor bor.

Dengang mormor boede på gården,
lavede hun kostumer af gammelt tøj.
Mormor var syerske.
Før syede hun kjoler til mange af byens damer.
Derfor blev deres loft fyldt med små og store stofrester,
som mormor syede om til kostumer.
Bagefter spillede de teater.
Morfar syntes, de var verdensmestre.

Undertiden kunne mormors stemme blive lidt barsk.
Så sagde hun:
“Nej, ikke sådan, Vilja! Sådan må du ikke gøre det!”
Og Vilja hørte efter, forstod og lavede om på deres
teaterstykke.

Rigtige skolekomedier er tit noget andet.
Der skal eleverne terpe og lære udenad.
I skolekomedien er der mange replikker.
Det kildrer i maven, kan Vilja mærke.

Nu bor mormor på plejehjem,
selv om hun kun er 65 år.
Mormor er blevet glemsom og kan ikke klare sig selv.
Noget er gået i stykker inde i hendes hoved.

Mormor gør mærkelige og forkerte ting.
Hun glemmer at slukke for ovnen,
så maden brænder på, og hendes briller bliver væk.
Engang midt om natten gik mormor ud
i natkjole og støvler.